

N:o 120.

Af herr **K. A. Staaff**, om *skrifvelse till Konungen rörande ändring af 38 § i förordningen angående inteckning i fast egendom.*

38 § i kungl. förordningen angående inteckning i fast egendom den 16 juni 1875 första stycket lyder sålunda:

“Då fast egendom blifvit utmätt eller enligt 28 § utsökningslagen förordnande meddelats om sådan egendoms försäljning, så ock då, jämlikt 51 § konkurslagen, äskats försäljning af konkursbos fastighet i den ordning, som om utmätt fast egendom är stadgadt, skall, sedan bevis härom till rätten eller domaren inkommit, beviset vid rätten uppläsas och i inteckningsprotokollet införas, på landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting och i stad å nästa rättegångsdag för inteckningsärenden. Visas att utmätningen upphäfts eller att frågan om egendomens försäljning eljest förfallit, vare ock sådant i protokollet antecknad.”

Detta stadgande synes vara ofullständigt. Däri gifves nämligen ingen utväg att få en anteckning om skedd utmätning, hvilken icke ledt till något resultat därför att en annan åtgärd medfört egendomens exekutiva försäljning, kompletterad genom ny anteckning utvisande, att de tidigare exekutiva åtgärderna genom den exekutiva auktionen förfallit. Härutaf blir följdén, att den, hvilken å exekutiv auktion inköpt en fast egendom, som varit underkastad tidigare exekutiva åtgärder, icke kan erhålla ett gravationsbevis, som utvisar, att dessa åtgärder numera äro helt och hållet kraftlösa, utan måste åtnöja sig med ett sådant, där åtgärderna allt fortfarande stå antecknade, utan någon som helst anmärkning om, att de förefallit. För att öfvertyga möjligen intresserade om att så är fallet måste han tillita andra handlingar.

Då emellertid tydligt är, att gravationsbevisets uppgift bör vara att på ett allom klart sätt redogöra för ej blott alla de i fastighetsboken inskrifna inskränknningar, hvarmed en fast egendom är besvärad, men också alla de för-

ändringar, som i afseende å dessa inskränkingar skett, så att hvem som hälst därutaf kan inhämta allt hvad som härutinnan är af nöden för fastighetens bedömande och uppskattande, torde en ändring böra ske, och vill jag därför tillåta mig hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af 38 § i kungl. förordningen om inteckning i fast egendom den 16 juni 1875, att nu anmärkta missförhållande undanrödjes.

Stockholm den 27 januari 1903.

Karl Staaff.
